

Република Северна Македонија
Republika e Maqedonisë së Veriut

СУДСКИ СОВЕТ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
KËSHILLI GJYQËSOR I REPUBLIKËS SË MAQEDONISË SË VERIUT

ул. "Македонија" бр.5, 1000 Скопје | тел.02/3218 130 факс.02/3218 131 | contact@ssrm.mk
rr. "Makedonija" nr.5, 1000 Shkup | tel.02/3218 130 faksi.02/3218 131 | contact@ssrm.mk

Бр. 10-30/

_____ 2021 год.

Судскиот совет на Република Северна Македонија одлучувајќи во постапка за утврдување одговорност на С.Л., судија на Основен к. суд С., на седницата одржана на 11.03.2021 година, врз основа на член 69 став 3 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на РСМ“ бр. бр.102/19), а согласно член 74 став 1 алинеја 2 в.в. со член 74 став 3 алинеја 1 и 2 од Законот за судовите („Службен весник на РМ“ бр. 58/06, 62/06, 35/08, 150/10, 83/18, 198/18 и Службен весник на РСМ бр.96/19), го донесе следното

РЕШЕНИЕ

С.Л., судија на Основниот к. суд С., **СЕ РАЗРЕШУВА** од вршење на судиската функција, поради нестручно и несовесно вршење на судиската функција, согласно член 74 став 1 алинеја 2 од Законот за судовите, во врска со член 74 став 3 алинеја 1 и 2 од истиот закон.

Образложение

До Судскиот совет на Република Северна Македонија од страна на А. А., адвокат од Скопје поднесено е Барање за поведување на постапка за утврдување на одговорност на С.Л., судија на Основен к. суд С., заведено под бр.10-73/1 од 17.06.2020 година.

Барањето за поведување постапка за утврдување одговорност е поднесено согласно член 74 став 1 алинеја 2 в.в. со член 74 став 3 алинеја 1 и 2 од Законот за судовите. Во барањето, образложени се причините за поднесување на истото при што е наведено дека судијата С.Л., на ден 05.09.2019 година при постапувањето по предмет на Основниот к. суд С. 9 К.бр.1232/19, донела решение со кое му изрекла парична казна на подносителот на барањето во износ од 2.000 евра, во кој предмет истиот бил ангажиран како адвокат (бранител) и тоа до 04.09.2019 година до 15:20 часот, кога обвинетиот Е. М. му го откажал полномошното согласно чл.371 ст.4 од ЗКП и ангажирал друг бранител-адвокат И. Б., видно од записникот од одржана главна расправа од 04.09.2019 година (вон рочиште за главна расправа). Смета дека судијата со умисла (намера) ја искористила својата службена положба и овластување како судија, ги пречекорила границите на своите службени овластувања со нестручно и несовесно вршење на судиската функција нанесувајќи му штетна последица како адвокат и донела вакво решение, иако

знаела дека тој повеќе не го застапува обвинетиот во предметот од 04.09.2019 година, а спротивно на чл.88 од ЗКП. Посочува дека повредата се состои во тоа што тој како бранител-адвокат не е парично казнет на главна расправа (во текот на постапката) која се одржала на 04.09.2019 година и од 15:20 часот кога не бил повеќе бранител на обвинетиот, туку на 05.09.2019 година за лично напишан став на Фејсбук профил на 04.09.2019 година во 20:01 часот, така што во решението било наведено дека: (на ден 04.09.2019 година во 20.01 часот АДВОКАТОТ А. А. на својот ФЕЈСБУК профил објавил содржина (SWAROVSKI С.Л. ДНО ОД СУДИЈА). ПОД ИТНО РАЗРЕШУВАЊЕ, со што го навреди СУДОТ, во смисла на чл.88 ст.1 од ЗКП). Негира дека во лично напишаниот став на Фејсбук профилот воопшто не споменал суд и со ништо не го навредил судот, како што стои во решението и образложението на истото. Наведува дека поднесената жалба против решението со кое тој е парично казнет е уважена од страна на КС при Основен к. суд С. и е донесено решение КС.КР бр.1454/19 од 19.11.2019 година, така што решението на Основниот к. суд С. К бр.1232/19 од 05.09.2019 година е укинато. Подносителот на барањето смета дека сторените дејствија се основ за утврдување одговорност во вршењето на судиската функција на судијата С.Л., поради што предлага Судскиот совет на РСМ да донесе одлука со која ќе се утврди одговорност кај судијата за сторена повреда по чл.74 ст.1 алинеја 2 в.в. со чл.74 ст.3 алинеја 1 и 2 од Законот за судовите. Во прилог на барањето доставени се докази.

Судскиот совет на Република Северна Македонија на седницата од 22.06.2020 година донесе одлука бр.10-73/2 од 24.06.2020 година со која е формирана Комисија на известители. Согласно чл.63 став 7 од Законот за Судскиот совет на РСМ, Комисијата на известители достави Известување до Советот за утврдената фактичка состојба, бр.10-73/4 од 13.10.2020 година во кое е констатирано дека барањето е навремено, целосно и очигледно не е неосновано, при што Советот на седница од 03.11.2020 година донесе Одлука за продолжување на постапката бр.10-73/5 од 09.11.2020 година.

Со допис бр.10-73/6 од 09.11.2020 година, Комисијата го достави на одговор Барањето за поведување постапка за утврдување одговорност, со приложените докази до судијата С.Л.. Со поднесок бр.10-73/7 од 18.11.2020 година, судијата С.Л. достави писмено произнесување по барањето за утврдување на одговорност поднесено против неа, при што најпрвин го образложи детално текот на постапката, а во продолжение изнесе наводи кои се однесуваат на поднесеното барање.

Имено, наведе дека на критичниот ден, односно на 04.09.2019 година судот со цел да ги сочека прегледите на обвинетиот, ја одложил главната расправа за во 15:00 часот. Неговиот бранител, адвокат А. се јавил за збор и навел дека во 14,15 часот има закажано преглед на своето дете на Детска клиника од итен и неодложен карактер и дека нема да се јави на продолжението на расправата во 15:00 часот доколку прегледот дотогаш не заврши. Притоа, не доставил никаков доказ, а судот му укажал на бранителот дека термините за главна расправа се определени многу однапред, дека станува збор за притворски предмет со запретена висока казна (минимум 10 години), му укажал и на чл.6 од ЗКП за правото, а истовремено и обврската за судење во разумен рок, како и дека судот неговото евентуално неприсуство на продолжението на главната расправа ќе го надокнади со бранител по службена должност. Притоа, во полемиката која следела истиот бил опоменат да не го

повишува тонот и да не удира со двете раце на судскиот пулт. На продолжението на главната расправа во 15:00 часот бранителот не се јавил, по што судот поставил бранител по службена должност, кој додека вршел увид во списите на предметот, во меѓувреме пристапил друг адвокат и расправата продолжила. Вечерта околу 21:00 часот судијата била известена од некои колеги, пријатели и роднини дека бранителот на својот Фејсбук профил напишал навредлив и непримерен статус кон нејзе како судија. По ваквиот Фејсбук статус таа донела Решение К бр.1232/19 од 05.09.2018 година кое подоцна по жалба на бранителот било укинато од КС. Смета дека новиот бранител кој пристапил, сеуште немал доставено полномошно за застапување на обвинетиот, па и покрај тоа што критичниот ден му било откажано полномошното на адвокат А. од обвинетиот, во смисла на чл.76 ст.4 од ЗКП ценела дека адвокат А. е должен да превзема дејствија се до формално ангажирање на новиот бранител, па во тој контекст сметала и дека неговиот напис на Фејсбук вечерта на 04.09.2019 година е искажан исклучиво како адвокат на обвинетиот М. Новиот бранител кој што пристапил, адвокат И. Б. навел дека во рок од 3 дена ќе му достави на судот полномошно и побарал одлагање на главната расправа во тој момент за да изврши увид во списите и да подготви одбрана, што условно може да значи и дека истиот можеби нема да продолжи да биде бранител во натамошниот тек на постапката, па ваквото однесување на бранителите ќе биде искористено единствено како адут за понатамошно одлагање на главната расправа.

По однос на наводите на адвокатот А. наведени во поднесеното барање дека тој никаде не спомнал суд и дека таквиот статус не се однесува на судот, судијата наведува дека освен што е евидентно од самиот статус дека изрично го споменува судот, смета дека по предметот таа постапувала како судија, процесните одлуки на кои изразува незадоволство адвокатот ги донела како претседател на судечкиот совет, така што истата цени дека Фејсбук статусот се однесува на судот претставен преку нејзе како судија, бидејќи навредата била изнесена по завршување на главната расправа и во врска со преземените дејствија во текот на истата ако се има предвид дека коментарот е напишан и објавен на 04.09.2019 година по завршување на главната расправа која истиот ја напуштил своеволно, без дозвола од судот и без да достави соодветно оправдување за таквото свое отсуство. Смета дека адвокатот ги коментира случувањата од главната расправа критичниот ден, а очигледно и претходно кога судот го констатираше целокупното непримерно однесување на обвинетиот и ги одбиваше обидите на одбраната за неосновано оддолговлекување на кривичната постапка. По однос на висината на казната која изнесува 2000 евра, појаснува дека согласно чл.88 ст.7 од ЗКП, а ко навредата и покрај изречената парична казна се повторува, судот може да изрече парична казна и до десеткратниот износ од казната предвидена во став 1 од истиот член. Судијата наведе дека со оглед на фактот дека бранителот во рамките на истата постапка во предметот К бр.1161/18 и претходно бил казнет поради навреда на судот во износ од 200 евра, кое Решение било потврдено од КС, вториот пат поради исклучително грубиот вординг кој бранителот го употребил во навредување на судот на Фејсбук, му одредил казна во износ од 2000 евра. Во контекст на наводите за нестручно и несовесно постапување поради укинување на Решението за казнување, наведе дека се поставува прашањето дали укинувањето на било која одлука што ја донел судија е причина за утврдување несовесно и нестручно вршење на судиската функција. Смета дека К. С. на овој суд, го толкувал законот ригидно и сметал дека со самото откажување на полномошното на бранителот адвокат А., неговото

својство како бранител во постапката престанува при што наведе дека таквата одлука донесена од повисока инстанца, бидејќи КС е втор степен во овој случај, во натамошното постапување ќе биде судска пракса од која и таа и колегите ќе имале искуство повеќе. Како судија смета дека потврдените, укинати и преиначени одлуки претставуваат пракса како треба односно не треба да се постапува во иднина во исти или слични правни ситуации. Наведе дека укинувањето на Решението за казнување не треба да се смета за нестручно и несовесно постапување во смисла на одредбите од чл.74 и 75 од Законот за судовите. Истакна дека ваквото постапување на адвокатот наишло на осуда од целата фела, како од колегите судии, така и од јавните обвинители и адвокатите. Појасни дека преку Претседателот на судот на 11.09.2019 година било доставено известување до А. К. на РМ за постапувањето на адвокатот, со барање да се превземат соодветни дисциплински мерки, како таквото однесување не би се повторило. Ваквата ситуација била предмет на тужба пред г. суд за навреда. Имено, по укинување на Решението за казнување од страна на КС, таа повела постапка пред граѓанскиот суд, која завршила во нејзина корист како тужител - усвоено е тужбеното барање, утврдена е навреда со предметниот Фб статус. По однос на навременоста на поведувањето на оваа постапка, смета дека барањето е ненавременно и дека истото можело односно требало да биде отфрлено од страна на Комисијата бидејќи се однесува на факти кои веќе биле предмет на разгледување на повисока инстанца – К. с.

Судијата С.Л. како заклучок наведува дека сите наводи истакнати во барањето се неосновани и непокрепени и дека со нејзиното однесување не сторила повреда наведена во барањето од член 74 ст.1 алинеја 2 в.в. со чл.74 ст.3 алинеја 1 и 2 од Законот за судовите, дека постапката по овој предмет и по сите останати по кои постапува ја водела стручно, совесно, непристрасно и професионално, почитувајќи ги одредбите од ЗКП, а барањето е поднесено со намера да ѝ се наштети на честа, угледот и интегритетот. Во прилог кон писменото произнесување се доставени докази.

Комисијата закажа расправа за ден 16.12.2020 година, на која беше присутна судијата, но не беше присутен подносителот на барањето, кој на 15.12.2020 година достави писмен допис дека поради позитивен тест на Ковид-19 не е во можност да присуствува лично на закажаната расправа и бара истата да се одложи. Во прилог е доставено полномошно од 14.12.2020 година за овластување на адвокат С. М., резултати од Генетска анализа од ПЗУ Клиничка болница „Ж. М.“ и Решение од Д. С. и з. и. бр.09-5369 од 30.11.2020 година на име на А. А., поради што расправата е одложена за 09.02.2021 година.

На ден 09.02.2021 година е одржана расправа во присуство на судијата и подносителот на барањето, при што подносителот на барањето остана во целост на поднесеното барање. Судијата С.Л. остана во целост на наводите изнесени во доставеното писмено произнесување и доказите приложени кон истото, а дополнително достави и други докази. Дополни дека однесувањето на адвокатот било недолично и дека тоа барало негово санкционирање, дотолку повеќе што А. к. го прифатила предлогот за поведување дисциплинска постапка. По однос на Фејсбук постот за кој е казнет адвокатот, посочи дека К. С. укинувајќи го решението на стр.2 и 3 коментирал дека и покрај тоа што го укинува од процесни причини, во никој случај не оправдува чин или дејствије што допринесува за нарушување на угледот на судот и функцијата судија. По однос на конкретните наводи за нестручно и несовесно вршење на функцијата,

во смисла на чл.74 ст.1 алинеја 2 и ст.3 алинеја 1 и 2 од Законот за судови, изјавува дека апсолутно не станува збор за никаква намера за сторување повреда. Негира намера за сторување повреда на адвокатот, како и повреда на закон и цврсто стои на став дека несоодветно однесување на било која странка во постапката треба да се санкционира во рамки на постапката. Смета дека донесеното решение за казнување не предизвикало последица, а не тешка, бидејќи решението е укинато, адвокатот не уплатил парична казна и дека не е прв пат да адвокат биде казнет за Фејсбук пост, а има судска пракса за уште два случаеви претходно.

Во рамките на доказната постапка е извршен увид во следните докази: Копија од Решение на К. С. при Основен к. суд С. КС-КР бр.1454/19 од 19.11.2019 година; Копија од Записник за главна расправа пред Основен суд С. 1 С. од 04.09.2019 година по предмет К бр.1232/19; Копија од Решение на Основен суд С. I С. IX К.бр.1232/19 од 05.09.2019 година и Копија од Решение за исправка на Решение на Основен к. суд С. IX К.бр.1232/19 од 16.09.2019 година; Копија од Барање од подносител на барање бр.10-73/14 од 15.12.2020 година; Полномошно од адвокат А. А. од 14.12.2020 година; Копија од медицинска документација-Резултати од генетска анализа од ПЗУ „Ж. М.“ на име на А. А. од 28.11.2020 година; Копија од решение од Д. С. и з. и. бр.09-5369 од 30.11.2020 година на име А. А.; Копија од покана за расправа на адвокат А. А. бр.10-73/13 од 03.12.2020 година; Писмен одговор од судија бр.10-73/7 од 18.11.2020 година; Дополнение на одговор од судија за адреса, бр.10-73/10 од 30.11.2020 година; Копија од Записник од главна расправа од 17.07.2019 година; Копија од Записник од главна расправа од 26.08.2019 година; Копија од Записник од главна расправа од 29.08.2019 година; Копија од Записник од главна расправа од 02.09.2019 година; Копија од објава од Facebook профил од 21.08.2019 година; Копија од Решение на Основен к. суд С. IX К.бр.1161/18 од 12.09.2018 година; Копија од објава од Facebook профил со прилог на првата страна од Барањето за поведување на постапка за утврдување на одговорност на судијата; Копија од известување од Основен к. суд С. до А. к. на РСМ 03-Су бр.528/19 од 11.09.2020 година; Копија од Известување од судијата до Претседателот на Основен к. суд С. К бр.1232/19 од 05.09.2019 година; Копија од Доставница за прием на решение од адвокат од 28.11.2019 година; Копија од Првостепена неправосилна пресуда на Основен г. суд С. 11П5-72/19 од 28.10.2020 година; Известување од А. к. од 15.12.2020 година; Копија од Фејсбук пост на адвокатот со прилог не само првичното барање за утврдување одговорност, туку и кривичната пријава и Копија од сите записници по предмет К.бр.1232/19.

Врз основа на изведените докази, како и изнесените наводи, Комисијата изготви и до Советот достави Извештај за констатирана состојба по барањето, бр.10-30/3 од 22.02.2021 година.

Судскиот совет на седница одржана на ден 11.03.2021 година расправаше по Извештајот на Комисијата, при што ја утврди следната фактичка состојба:

Пред Основниот к. суд С. се водела постапка по предметот 9 К.бр.1232/19 (стар К бр.1611/18) по кој постапувала судијата С. Л. Во текот на постапката по наведениот предмет се до 04.09.2019 година до 15:20 часот како бранител на обвинетиот Е. М. бил ангажиран адвокат А. А. од С., бидејќи судијата констатирал на записник дека не е присутен истиот на продолжението на расправата и поставил бранител по службена должност откако претходно од

Претседателот на судот побарал да биде поставен бранител по службена должност на обвинетиот и со Решение 03-Су бр.10/19 -398 од 04.09.2019 година за бранител по службена должност е поставен адвокат Г. К., кому му било врачено решението 03-Су бр.10/19 -398 од 04.09.2019 година, истиот побарал да изврши увид во списите на предметот, судијата дозволил и бранителот поставен по службена должност вршел увид во списите на предметот без временски ограничувања. Во 15,20 часот во судската сала пристапил адвокат И. Б. од Т. и го известил судот дека бил повикан да се јави на главната расправа од страна на семејството на обвинетиот како бранител на обвинетиот, при што обвинетиот го прифатил за свој бранител и му го откажал полномошното на адвокат А. А. По донесување на решение за одлагање на главната расправа, судот му дал рок од 12 дена на бранителот, адвокат И. Б. за подготвување на квалитетна одбрана, а го разрешил бранителот поставен по службена должност со оглед да обвинетиот избрал бранител.

На ден 04.09.2019 година во 20:01 часот од страна на адвокат А.А. бил објавен статус на Фејсбук профил со содржина „SWAROVSKI СУДИЈАТА С.Л. ДНО ОД СУДИЈА, Под итно РАЗРЕШУВАЊЕ“, поради што на ден 05.09.2019 година судијата С.Л., надвор од главна расправа донела Решение К бр.1232/19 со кое на подносителот на барањето му изрекла парична казна во износ од 2000 евра, во денарска противвредност од 122.990,00 денари и покрај тоа што знаела и неспорно го прифатила фактот на записник за главна расправа одржана на 04.09.2019 година дека истиот не е повеќе бранител на обвинетиот во конкретната постапка. Против Решението К бр.1232/19 од 05.09.2019 година од страна на подносителот на барањето била изјавена жалба, која од К. С. на Основен к. суд С. е уважена и предметното решение е укинато со Решение КС –Кр бр.1454/19 од 19.11.2019 година.

Врз основа на вака утврдена фактичка состојба, Советот оцени дека постапувањето на судијата С.Л. во конкретниот случај е несовесно и нестручно, со пречекорување на службената положба и овластување.

Имено, судијата С.Л. на ден 05.09.2019 година донела решение со кое подносителот на барањето А. А. го казнила со парична казна во износ од 2000 евра во денарска противвредност од 122.990,00 денари заради напишан Фејсбук статус на ден 04.09.2019 година во 20:01 часот со кој што сметала дека е навредена како судија иако претходниот ден истата констатирала на записник дека подносителот на барањето не е повеќе адвокат на обвинетиот во конкретната постапка, со тоа што побарала од претседателот на судот да постави бранител по службена должност и со решение 03 Су.бр.10/19 -398 од 04.09.2019 година за бранител по службена должност бил поставен Г. К., адвокат од С. и ја прифатила изјавата на обвинетиот во која што навел „го откажувам полномошното на адвокат А. А. и го ангажирам како бранител адвокат И. Б. од Т.“, видно од Записник за главна расправа од 04.09.2019 година, поради што го разрешила бранителот поставен по службена должност. Од ова произлегува дека судијата неспорно знаела и го прифатила фактот дека подносителот на барањето не е повеќе учесник во конкретната постапка, но и покрај тоа следниот ден, односно на 05.09.2019 година пречекорувајќи ги своите законски овластувања како судија му изрекла парична казна за напишан статус на Фејсбук профил.

Судијата била должна како носител на јавна функција избран судија да постапува со правичен баланс помеѓу личните емоции и законито постапува во

конкретната постапка, притоа почитувајќи ги индивидуалните права на граѓанинот и правото на слобода на изразување на мисла и да го имала предвид јавниот интерес обезбедување на интегритетот на судската власт. Со погоре наведеното постапување, судијата ги пречекорила законските овластувања, моралните и етичките правила, не воспоставувајќи рамнотежа помеѓу конкретните приватни интереси и јавниот интерес. Имено, со донесената одлука за казна на подносителот на барањето не ја почитувала маргината на уважување помеѓу сопственото чувство на „навреда“ и изречената одлука за казна спрема подносителот на барањето со што пројавила однесување на ограничување на поединецот на слободно изразување на мисла што резултирало со поткопување на суштината на правото. Воедно, ограничувањето на поединецот не било насочено кон легитимна цел и не постои пропорционалност помеѓу целта што сакала да ја постигне дисциплинирање на граѓанин за искажан личен став на Фејсбук профил и средството-донесување одлука за казна од 2000 евра. По однос на штетната последица субјективно е прашањето на штета бидејќи истата не е само прашање на финансиското влијание врз граѓанинот, туку важноста на конкретната одлука за угледот на судството, како принципиелно прашање- као принцип на постапување на судија во рамките на овластувањата што и се дадени по закон и штетата што се нанесува на довербата на граѓаните во судството, така што ирелевантна е околноста дека со укинатата одлука подносителот на барањето не претрпел финансиска штета затоа што постапувањето на судијата покренува прашање на принципи кои што с од важност и влијаат на почитување на правата на граѓаните, како потенцијален системски проблем што влијае на прашање од општ интерес, односно довербата на јавноста во судскиот систем.

Точно е дека на судијата му се гарантирани основните човекови права, но истите не му се загрозени затоа што може да ги остварува во соодветна постапка како што и постапила судијата со покренување на граѓанска постапка, но немала право да го казни подносителот како граѓанин, со што основан е сомнежот за непристрасност при донесување на одлуката за казна и поткопување на угледот на судскиот систем, како и перцепцијата за непристрасност и кредибилитет при извршување на судската функција што треба да биде гарант за донесување на законити одлуки, односно владеење на правото.

Имено, носителите на судската функција се обврзани да бидат професионални и непристрасни кон граѓаните, а со донесената одлука за казна судијата сериозно ја довела во прашање репутацијата и честа како судија. Кај судијата преовладувала субјективната оценка при донесување на одлуката, притоа не водејќи сметка за законитоста на донесената одлука, така што неминовен е заклучокот дека судијата не била во состојба или свесно се довела во состојба да ја обавува судската функција спротивно на објективно проценет минимум прифатлив стандард, со што придонела до тешко нарушување на угледот и довербата во извршувањето на јавната функција-избран судија.

Судијата во рамките на професионалната активност треба да биде инспириран од вредностите-лична незаинтересираност, независност и непристрасност, која не ги почитувала во конкретниот случај и сторила повреда на професионалната етика и стандардите на професионално поведење кои се очекуваат од судија со што ја нарушила довербата на јавноста дека правдата ја

спроведува независно и непристрасно. Судијата треба да се води од саморегулаторни инструменти при донесувањето на одлуките и од начелата на професионално поведење, односно во конкретниот случај судијата требало да стори се да ја одржи судската независност на институционално и лично ниво, без фактичка или појавна предрасуда, пристрасност и дискриминација, со што манифестирала поведење суштински спротивно од очекувањата на професионален судија и го компромитирала угледот на професијата и личниот интегритет затоа што изразила личен став по однос на личните права на граѓанинот со донесената одлука за казна со што ја повредила должност да ја штити независноста и непристрасноста на правдата и го компромитирала сопствениот углед. Имено, карактеристики на судија при донесување на одлуките се толерантен и воздржан однос, а не да се води од околност-предрасуди и конфликт на лични интереси со што сериозно го довела под сомнение угледот на функцијата со лична пристрасност во донесената одлука.

Судијата во конкретниот случај очигледно без оправдани причини, како судија професионалец го казнила адвокатот, без преходна правилна проценка на јавноста за преземеното дејствие.

Судскиот темперамент вообичаено се карактеризира со учтивост, трпение, достоинство, ослободен од ароганција, предрасуди, суета, способност да се сослуша со должно внимание. Овие атрибути од субјективна природа, меѓу другото ја отсликуваат совесноста на судијата и неговиот интегритет. Совесниот судија не смее да дозволи било какви надворешни влијанија-критики да се одразат на неговата работа и однесување затоа што судската функција подлежи на оценка на јавноста.

Во конкретниот случај судијата не ги разграничила професионалните права и должности, моралните и етичките норми на однесување од приватните-лични, давајќи му третман на адвокатот како учесник во постапката, иако не бил за да го казни, што впрочем резултирало со укинување на нејзината одлука од второстепениот К. с. Ова дотолку повеќе што го известила претседателот на судот, а тој А. к., а судијата за заштита на нејзините лични права покренала граѓанска парница, како единствен законски начин на постапување на судијата во конкретниот случај.

Судијата е *dominus litis* во постапката, но не и надвор од неа. Очигледно постоел конфликт на интереси во кои личните вредности на судијата биле пресудни наспроти професионалноста и непристрасноста кои треба да доминираат. Судијата не смеела да дозволи личните чувства, емоции и убедувања предизвикани од објавата на Фејзбук профилот да ги постави над професионалноста, правдата, односно законитоста. Таа требало да ги решава, а не да ги зголемува тензиите, да ја промовира довербата на јавноста во судовите во рамките на правниот систем преку со закон предвидени правни инструменти: известување на А. к. и поведување на граѓанска парница, кое дополнително го сторила.

Судскиот совет при донесување на одлуката ги имаше во предвид и доставените докази од судијата и тоа: Првостепена неправосилна пресуда на Основен г. суд С. 11П5-72/19 од 28.10.2020 година, писмено известување од судијата С.Л. од 05.09.2019 година доставено до Претседателот на судот, известување од Основен к. суд С. 03-Су бр.528/19 од 11.09.2020 година до А. к. на РСМ, како и Известување испратено по е-маил од А. к. до судијата С.Л. од

15.12.2020 година, но смета дека истите се ирелевантни и не се од значење за поинакво одлучување во конкретниот случај, од погоре образложените причини.

Врз основа на сето погоре наведено, а согласно член 69 став 3 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. бр.102/19), Судскиот совет донесе одлука како во диспозитивот на ова решение.

Воедно, согласно член 69 став 6 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. бр.102/19), на седницата одржана на ден 11.03.2021 година донесено е решение со кое судијата С. Л. времено се оддалечува од вршење на судиската функција до правосилно завршување на постапката за утврдување на одговорност, бр.10-30/6 од 12.03.2021 година.

Одлучено во Судски совет на Република Северна Македонија на ден 11.03.2021 година.